

157.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 18 lutego 1924 r.

w przedmiocie zmiany kwot pieniężnych w ustawach o ustroju sądownictwa i o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych w województwach: poznańskim, pomorskim i górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 6 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. zmieniającej niektóre przepisy ustawy o ustroju sądownictwa i ustawy o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych w województwach: poznańskim i pomorskim, oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. № 92, poz. 724) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 23 L. 1 niemieckiej ustawy o ustroju sądownictwa z dnia 27 stycznia 1877 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 41 i nast.) zastępuje się słowa: „sto pięćdziesiąt milionów marek” słowami: „pięćset złotych”.

§ 2. W niemieckiej ustawie o postępowaniu w cywilnych sprawach spornych z dnia 30 stycznia 1877 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 83 i nast.) zastępuje się:

- a) w § 546 ustęp 1 słowa „jeden miliard marek” słowami: „trzy tysiące złotych”,
- b) w § 568 ustęp 3 słowa „piętnaście milionów marek” słowami: „pięćdziesiąt złotych”.
- c) w § 709 L. 4 słowa: „siedemdziesiąt pięć milionów marek” słowami: „trzysta złotych”.

§ 3. W rozporządzeniu niemieckiej Rady Związkowej z dnia 9 września 1915 r. (Dz. U. Rz. Niem. str. 562 i nast.) zastępuje się w § 20 ustęp 1, w § 21 i w § 22 słowa: „piętnaście milionów” słowami: „pięćdziesiąt złotych”.

§ 4. Jeżeli wartość przedmiotu, która ma znaczenie dla stosowania postanowień niniejszego rozporządzenia, oznaczona jest w markach polskich, wartość ta będzie przerachowana na złote według kursu franka złotego obowiązującego w danym okresie.

W okresie od dnia 1 do 15 każdego miesiąca miarodajnym jest kurs franka złotego z dnia 28 poprzedniego miesiąca, w okresie od dnia 16 do końca miesiąca kurs z dnia 13 tegoż miesiąca, ogłaszany przez Ministra Skarbu na zasadzie art. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044).

§ 5. Wykonanie tego rozporządzenia porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 marca 1924 roku.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: *W. Arabski*

Minister Sprawiedliwości: *Wł. Wyganowski*

158.

**Rozporządzenie Prezesa Rady Ministrów,
Ministra Sprawiedliwości i Ministra Skarbu**

z dnia 16 lutego 1924 r.

o wykonaniu ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym oraz prokuratorów.

Na mocy art. 23 i 26 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnym i administracyjnym (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. Władze asygnujące przystąpią niezwłocznie do ustalenia należnej poszczególnym sędziom i prokuratorom oraz kandydatom na stanowiska sędziowskie grupy i szczebla uposażenia jak również do ustalenia przypadającej każdemu z nich liczby punktów. Szcebel, należny poszczególnym sędziom i prokuratorom, ustala się za pomocą dołączonego zestawienia grup i szczebli.

Odnosnie do prezesów i sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego czynności, określone ustępem pierwszym, przeprowadza Prezes Rady Ministrów.

O wyniku należy zawiadomić interesowanych sędziów i prokuratorów oraz aplikantów egzaminowanych (asesorów) za pomocą formularza № 1.

§ 2. Postanowienia art. 14 i 15 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134, poz. 1107) nie mają zastosowania do sędziów w sądownictwie powszechnym i prokuratorów na Górnym Śląsku.

Sędziów i prokuratorów, którzy byli w czynnej służbie Górnośląskiej części Województwa Śląskiego w chwili wejścia w życie tej ustawy, należy zaliczać do grup uposażenia w myśl art. 2, 17, 18, 19 i 21 ustawy, zaś celem oznaczenia szczebla w danej grupie należy zastosować postanowienia art. 16 z tą zmianą, że z czasu, który będzie wynikiem obliczenia, dokonanego według art. 16, nie potrąca się niepełnych półroczy lecz cały czas (lata i miesiące), w ten sposób obliczony, uwzględnia się przy ustaleniu szczebla i określeniu terminu posunięcia do następnego szczebla w myśl zasady, wyrażonej w art. 15.

Sędziowie i prokuratorzy, którzy przed objęciem służby sędziowskiej na Górnym Śląsku zostali na mocy art. 26 lub 27 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 436) zaliczeni do grupy II wzgl. III, a którzy na zasadzie art. 2, 18 i 19 powołanej ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. nie mogą uzyskać z dniem 1 października 1923 r. grupy wyższej niż ta, która im na mocy powołanej ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. była w swoim czasie przyznana, zostają zaliczeni do grupy B względnie C, a czas służby począwszy od dnia zaliczenia do grupy II względnie III liczy się im w celu oznaczenia szczebla uposażenia w całości, a nie w ułamku. To postanowienie ma zastosowanie także do tych sędziów i prokuratorów, którzy byliby uzyskali grupę II na mocy art. 26 powołanej ustawy z dnia 13 lipca 1920 r., gdyby byli podlegali postanowieniom wymienionej ustawy.

O oznaczeniu grupy i szczebla uposażenia należy zawiadomić interesowanych sędziów i prokuratorów na Górnym Śląsku za pomocą formularza № 2, przesyłając jednocześnie odpis zawiadomienia Ministerstwu Sprawiedliwości do wglądu.

Do aplikantów, asesorów, sędziów śledczych i prokuratorów pomocniczych na Górnym Śląsku stosują się przepisy art. 12, 15 i 22 ustawy.

§ 3. Dla ustalenia terminu posunięcia aplikantów egzaminowanych (asesorów) do następnego szczebla przy pierwszym zaliczeniu, o czym mowa w art. 15, miarodajny jest półroczny okres, w którym aplikant egzaminowany (asesor) uzyskał uposażenie aplikanta egzaminowanego (asesora).

§ 4. W wypadkach, przewidzianych w § 2 art. 6 ustawy, nadwyżka punktów, zatrzymana z grupy niższej, umarza się przy uzyskaniu najbliższych szczebli wyższych. Np. prezes sądu okręgowego mniejszego, pobierający 1550 punktów (szczebel d 1300 punktów i dodatek z art. 8—250 punktów), w razie mianowania sędzią sądu apelacyjnego otrzyma w grupie C szczebel b czyli 1400 punktów i zatrzymuje nadto 150 punktów jako nadwyżkę z grupy niższej. Część tej nadwyżki, mianowicie 100 punktów, podlega umorzeniu przy osiągnięciu po 3 latach szczebla c, zaś reszta nadwyżki zostanie pochłonięta przy osiągnięciu szczebla d po upływie dalszego trzylecia.

§ 5. Sędziowie i prokuratorzy, o których mowa w § 2 art. 9, otrzymują na zasadzie postanowień art. 14 odpowiedni szczebel w posiadanej grupie wyższej, jednak suma całego ich uposażenia łącznie z dodatkiem art. 8 nie może przewyższać sumy uposażenia wedle najwyższego szczebla tej grupy, do której powinni być zaliczeni w myśl § 2 art. 2 ustawy. Np. prezes sądu okręgowego większego, pobierający na zasadzie art. 27 ust. 2 ustawy z dn. 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65 poz. 436) uposażenie III-ej grupy, składające się z płacy zasadniczej mk. 2.400 i dodatku starszeństwa mk. 3600, powinienby otrzymać szczebel d grupy C (1600 punktów i 400 punktów z art. 8), jednak w myśl art. 9 powołanej ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. przynajmniej można najwyżej szczebel f grupy B czyli 1500 punktów i 400 punktów z art. 8, oczywiście z zastrzeżeniem praw, płynących z art. 25 tejże ustawy.

§ 6. Zawodowi sędziowie pokoju nieprawniecy w b. zaborze rosyjskim otrzymują 5/6 części uposażenia, ustanowionego dla grupy A, przyczem jednak w myśl § 2 art. 10 należy się im dodatek ekonomiczny (art. 5) w pełnym wymiarze (45 mnożnych na każdego członka rodziny).

§ 7. Przepis objęty art. 16, § 6 ustawy dotyczy także sędziów Najwyższego Trybunału Administracyjnego ze zmianą, wynikającą z art. 26 tej ustawy.

§ 8. Oznaczenie szczebla i terminu posunięcia do następnego szczebla dla prokuratorów i sędziów, o których mowa w art. 19, 20 i 21 ustawy, następuje w sposób określony w ustępie 3 art. 7 i ustępie 2 art. 6 ustawy z dn. 9 października 1923 r.

(Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) § 1 art. 6 ustawy z dn. 5 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107).

§ 9. Czas służby sądowej polskiej (art. 16 § 1 punkt 1) ma być policzony sędziemu lub prokuratorowi w całości tylko o tyle, o ile spędzony został na stanowisku równorzędnym lub wyższym od tej grupy, do której sędzia lub prokurator został zaliczony.

Za równorzędne stanowisko uważać należy stanowisko, uprawniające do zaliczenia do tej samej grupy w myśl art. 2 z zastrzeżeniem zawartem w art. 18.

Prezes Rady Ministrów
i Minister Skarbu: W. Grabski

Minister Sprawiedliwości: Wł. Wyganowski

Form. № 1.

Oznaczenie grupy i szczebla uposażenia oraz wymiar uposażenia na dzień 1 października 1923 r. na zasadzie ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r.—Dz. U. R. P. № 134 poz. 1107.

Imię i nazwisko
Stanowisko służbowe.....

A. Podstawa wymiaru:

- 1) Dotychczasowa grupa uposażenia, zajmowana na podstawie przepisów ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. Dz. U. R. P. № 65 poz. 436
- 2) Dotychczasowa płaca zasadnicza i normalny dodatek starszeństwa wynosiły na 1 października 1923 r. razem mk.
- 3) Data uzyskania ostatniego dodatku starszeństwa (uposażenia aplikanta egzaminowanego — asesora).....
- 4) Data podana w rubryce 3 cofnięta do terminu, określonego w art. 15 ustawy. 1 lipca (1 stycznia) roku.....

B. Decyzja.

Przyznaję Panu
na mocy art. 14 i 15 powołanej ustawy szczebel uposażenia w grupie i oznajmiam, że następny szczebel należeć się będzie od 1..... roku.....

Uposażenie na 1 października 1923 r.:

płaca (art. 4 § 1).....	punktów
dodatek regulacyjny (art. 4 § 3)	"
dodatek ekonomiczny (art. 5)	"
dodatek z art. 8	"
Razem.....	punktów
dodatek kresowy (stołeczny) %	"
dodatek wyrównawczy (art. 25)	"
Ogółem.....	punktów

..... dnia..... 192..... r.

Prezes Sądu.....

Do

Pana.....

B. Decyzja.

1) Na zasadzie art. 2..... po-
wołanej ustawy zalicza się Pana..... do grupy uposażenia.....

2) Z wykazanego czasu służby (pracy zawodo-
wej) uwzględnia się w myśl postanowień art. 16
ustawy i § 2 rozporządzenia wykonawczego..... lat
i..... miesięcy do określenia szczebla.

3) Cofając datę 1 października 1923 r. o ilość
lat i miesięcy, wykazaną w poz. 2, określa się da-
tę..... jako początkowy termin pozosta-
wania w przyznanej grupie uposażenia i równocze-
śnie stosując zasadę, wyrażoną w art. 15 ustawy,
oznacza się datę 1 lipca (1 stycznia) roku.....
jako termin, od którego zaczynają liczyć się trzech-
lecia w przyznanej grupie.

4) Przyznaje się szczebel..... i oznajmia, że
następny szczebel..... należeć się będzie od 1.....
roku.....

5) Uposażenie na 1 października 1923 r.:
płaca (art. 4 § 1)..... punktów
dodatek regulacyjny (art. 4 § 3)..... „
dodatek ekonomiczny (art. 5)..... „
dodatek z art. 8..... „

Razem..... punktów
dodatek kresowy %..... „
dodatek wyrównawczy (art. 25)..... „

Ogółem..... punktów

Katowice, dnia..... 192... r.

Prezes Sądu Apelacyjnego.....

Do

Pana.....

159.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 18 stycznia 1924 roku

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy
i Opieki Społecznej w przedmiocie zastosowa-
nia jednostki stałej w ustawie o ubezpieczeniu
pensyjnym funkcjonariuszy w służbie prywa-
tnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie pu-
blicznej.

Na podstawie art. 7 i art. 11 ustawy z dnia
6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do
obliczania danin, niektórych innych dochodów pu-
blicznych oraz kredytów, udzielanych przez instytucje
państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127,
poz. 1044) zarządza się w wykonaniu art. 9 tej usta-
wy, odnośnie do ustawy z dnia 16 grudnia 1906 r.
o ubezpieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie

prywatnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie
publicznej (Austr. Dz. U. P. z r. 1907 № 1) w brzmie-
niu zmienionem rozporządzeniem ces. z 25 czerwca
1914 r. (Austr. Dz. U. P. № 138) — ustawą z dnia
10 czerwca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 59, poz. 370)—
i ustawą z dnia 22 września 1922 r. (Dz. U. R. P.
№ 89, poz. 803)—co następuje:

§ 1. Kwoty, przewidziane w ustawie o ubez-
pieczeniu pensyjnym funkcjonariuszy w służbie pry-
watnej i niektórych funkcjonariuszy w służbie pu-
blicznej, obowiązującej na terytorjum Rzeczypospo-
litej Polskiej, przejętem po b. państwie austriacko-
węgierskiem, ustalone rozporządzeniem Rady Ministrów
z dnia 19 listopada 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121,
poz. 975), a określające wysokość poborów służbo-
wych, zaliczanych do ubezpieczenia, wysokość opłaty
za zachowanie nabytych praw i wysokość kwot, mia-
rodajnych dla podziału składki miesięcznej między
pracodawcę a ubezpieczonego, przelicza się na franki
złote, przyjmując przeciętną wartość franka złotego
w ostatnich 3 miesiącach przed miesiącem ogłosze-
nia wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów t. j.
w miesiącach: sierpniu, wrześniu i październiku 1923 r.

Wartość ta wynosi 88,482 mk. pol.

Wskutek powyższego przeliczenia wynosić będą
po niezbędnem zaokrągleniu:

- a) najniższa kwota poborów służbowych, zali-
czana do ubezpieczenia 270 fr. zł.,
- b) najwyższa 1360 fr. zł.,
- c) opłata za zachowanie nabytych praw 1,40 fr. zł.,
- d) granica poborów funkcjonariusza, decydująca
o ponoszeniu ciężaru całej składki przez
pracodawcę 270 fr. zł.,
- e) granica poborów funkcjonariusza, decydująca
o podziale składki między pracodawcę a ubez-
pieczonego w stosunku $\frac{2}{3}$ do $\frac{1}{3}$ 920 fr. zł.

§ 2. Dla zaliczenia poborów służbowych do
ubezpieczenia miarodajny jest kurs franka złotego
w dniu płatności poborów.

Dla ustalenia w markach polskich części skła-
dki, przypadającej na ubezpieczonego, miarodajny jest
kurs franka złotego w dniu wypłaty poborów.

§ 3. Składki i opłaty (za zachowanie praw),
wymierzone we frankach złotych, uiszcza się w mar-
kach polskich po kursie franka złotego w dniu
uiszczania należności do instytucji.

§ 4. Składki i opłaty, wymierzone w markach
polskich, a nie zapłacone przed dniem wejścia w ży-
cie niniejszego rozporządzenia, przelicza się na franki
złote po kursie franka złotego w dniu wejścia w ży-
cie niniejszego rozporządzenia.

§ 5. Od składek i opłat, wymierzonych we
frankach złotych, oraz od zaległości przeliczonych na
franki złote, liczone będą odsetki zwłoki w wyso-
kości 2% miesięcznie.

§ 6. Przy zaliczaniu poborów służbowych do
ubezpieczenia, pobory, wyrażone we frankach zło-
tych, zaokrągla się do dziesiątków franków w ten
sposób, że — od pięciu jednostek franka złotego po-